

[Dorte Bennedsen]

Jeg tror også, at det er vigtigt, at vi synliggør det nordiske samarbejde, så befolkningen får kendskab til det arbejde, som faktisk gøres i det nordiske fællesskab. Debatten her er ét udtryk for det, men der er mange andre måder, det også bør gøres på. Jeg tror nemlig, at det er farligt for den helt nødvendige folkelige opbakning, hvis vi ikke alle sammen anstrænger os mere for at vise udadtil, at der faktisk sker overordentlig meget netop i det nordiske samarbejde. Jeg synes uægtelig ikke, at denne synliggørelse får særlig gode vilkår gennem de signaler, der ligger i, at man skærer to tredjedele af samarbejdsprojekterne væk til fordel for en kulturfond. Jeg må indrømme, at det bragte mig til at tænke på historien om manden, der gav hunden dens egen hale at æde og derefter forlangte, at hunden skulle logre. Jeg tror, at det er ret katastrofalt, hvis man vil skære så dybt i disse samarbejdsprojekter. Mange af dem er rent faktisk overordentlig vigtige netop for det folkelige arbejde, som foregår ude omkring i Norden. Jeg har hermed ikke sagt, at der ikke kan ske omprioriteringer, det kan der selvfølgelig, men det er væsentligt, at det samlede ambitionsniveau ikke sænkes.

Så tales der i disse tider meget rundt omkring om det demokratiske underskud i andre internationale sammenhænge, som vi deltager i. Her udgør Nordisk Råd netop en vigtig del af, skal vi sige den demokratiske proces i samarbejdet, en del, som bør opprioriteres og ikke nedprioriteres, sådan som der faktisk er tendenser til i rapporten fra statsministrene, og som vi jo desværre også har mærket det i en forstærket tendens hos ministrene i deres mangel på villighed til at give parlamentarikerne de oplysninger og de informationer, som er forudsætningerne for en ordentlig medindflydelse – ikke mindst på budgettet.

Jeg har bemærket, at statsministeren i sin redegørelse har nogle formuleringer, som er lidt anderledes end i rapporten. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om han med sin lidt anderledes formulering åbner mulighed for, at parlamentarikerne kan få en reel indflydelse på budgettet, og dermed muligheden for, at den demokratiske indflydelse og struktur styrkes i det nordiske samarbejde.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg første takke partiernes ordførere og

en række medlemmer, som har taget ordet under denne vigtige debat, og som jo alle har talt ud fra en ganske oprigtig, ægte, positiv nordisk engageret holdning. Det synes jeg er godt. Det havde jeg også ventet.

Vi ved alle, at forudsætningerne for det nordiske samarbejde i dag er andre end for 25 år siden, og det, vi sikkert i enighed kan slå fast i dag, er, at vi ønsker, at Nordisk Råds procedure så vel som indholdet af Nordisk Råds dagsorden skal moderniseres, skal føres ajour, således at Nordisk Råds indsats i fremtiden kan virke lige så levende som i de første år, hvor det var så let at foretage meget store landvindinger, som sprang vore borgere i øjnene; det var noget, man kunne mærke. Jeg tænker på det fælles nordiske arbejdsmarked; jeg tænker på den nordiske socialkonvention; jeg tænker på den nordiske pasunion; altså ting, som virkelig spillede en rolle for menneskers dagligdag. Det var lette, store opgaver, og Nordisk Råd løste dem i de første mange år.

Så har vi oplevet en periode, hvor interessen for Nordisk Råds arbejde måske blev svækket, fordi andre opgaver blev så påtrængende, først og fremmest de europæiske.

Nu har vi gennem det sidste årti oplevet næsten en revolution i vore politiske livsvilkår både i Vesteuropa og i Østeuropa. Og så siger vi, at så må det være vores forpligtelse at spørge os selv: Arbejder vi med de rigtige emner? Arbejder vi på den bedst tænkelige måde?

Jeg takker for hr. Anker Jørgensens tilslutning. Hr. Anker Jørgensen havde også nogle lidt kritiske bemærkninger, og dem guffer jeg også i mig og søger at lære af dem. Hr. Anker Jørgensen og jeg er jo enestående i den forstand, at vi begge som danske har erfaringer at øse af både som statsministre og som medlemmer af Nordisk Råds Præsidium, og derfor lægger jeg meget vægt på de råd, hr. Anker Jørgensen på Socialdemokratiets vegne giver under debatten i dag.

Hr. Anker Jørgensen siger, at det er godt, at statsministrene nu vil gå mere aktivt ind i nordisk samarbejde, og tager det som udtryk for, at regeringerne og statsministrene personligt vil opvurdere betydningen af det, der sker i Nordisk Råds regi. Det er rigtigt. Det er lige så rigtigt at lytte til hr. Anker Jørgensens betragtning om, at dette må ikke betyde, at regeringerne og statsministrene på nogen måde vil tage